

LAWECZKA (1) *sb f*

Pierwsze a jasne, e prawdopodobnie jasne (tak w -eczka; tak też Cn).

sg L ławeczce. ◇ pl N [ławeczki.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „ławka” ‘sprzęt do siedzenia lub leżenia’; scabellum, scamellum, scamnulum, subsellium

*Cn: DZiewkę mátká w kożuńzek ná śwíęto vbráľá/ [...] Y ízľá z nią do kościoľá/ w łáwecce klęknęľá
RejFig Cc5v. [Z izby tamże na zachód jest komórka niewielka, [...] podłoga prósta, ławeczki proste
2. LustrPłoc 175].*

TK